

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasásos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill.
készenléti 12 fill., többszörre 10 fill. ártendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásról 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szóig 2 kor. 60 fill., azontúl minden szó 2
fillérrel számított.

A nyilttérben:

minden négyhasásos garmond-sor díja 30 fillér.
Vélünk P-vezeküdtetésben levő hirdető-írodák, elő-
fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:

Egy évre . . . 10 kor. — fill.

Hat óra . . . 5 kor. — fill.

Három óra . . . 2 kor. 50 fill.

Előfizetési pénzek postautalványokkal küldhetők.

Egyes számok 20 fillérért kaphatók

a kiadóhivatalban.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

A

„BARS”

XXVI. évfolyamára.

Lapunk jövő számával kezdjük megpályafutásának XXVI. évét — A ki ismeri a vidéki hírlapirodalom nehézségeit és szinte leküzdhetetlennek látszó akadályait, igazat fog adni nekünk, ha önérzettel tekintünk vissza eddigi működésünkre. Tettünk, a mennyit tehetünk. Első sorban is városi és megyei érdekeink gondozása lebegett szemünk előtt s jeles, munkatársaink és a nagyközönség szíves támogatásával ez irányban fejtettük ki működésünket, mindazonáltal gondosan kerülve annak lehetőségét, hogy lapunk magán, avagy pártérdek szolgájává fajulhasson. Ez alapon ajánljuk lapunkat továbbra is a nagy közönség szíves jó indulatába. A múltban elért eredmény leendő a jövő reménye, mely ezután is lapunk változatlan irányát jelenti.

„BARS” előfizetési ára:

Egész évre . . . 10 kor. — fill.

Fel évre . . . 5 kor. — fill.

Negyedévre . . . 2 kor. 50 fill.

Hivatalos közlemény.

1753/1905 szám.

Hirdetmény!

Közhírré tétetik, hogy a ház és földingatlanokra bekebelezett kölcsönöknek a városi adóhivatalnál leendő bejelentési határidejük elérkezven, felhivatnak az adózók, hogy vallomásaikat 1906 évi február hó 1-ig annál s inkább nyújtsák be, mert azontúl a vallomási íveket a városi adóhivatal figyelmebe nem veheti.

A vallomások benyújtásához szükséges

TARCZA.

Bucsu az ó évtől.

Irtá: Petőfi Sándor.

Egy esztendő a másik sírját ássa.
Gyilkolják egymást, mint az emberek.
Idő, szárnyadnak még egy csattanása,
S a jelen év is a sírban szendereg.
Oltás el, haldokló, hervadt ajakadnak
Léleketével életmécsedet,
Nem foglak oda irni tégedet,
Hol boldog évim följegyezve vannak.

Magas tervektől izzadó fejembe
Te oly sok eszme magvait vetéd,
S én a gyümölcsöt bőven megteremve
Láthatván, rajta büszkén nézek szét.
Jutalmául nem rest munkálatomnak
A hír csillagja rám sugárt vetett,
S én mégsem irlak oda tégedet,
Hol boldog évim följegyezve vannak.

Szívem sokáig a sors bal kezében
A fájdalom meggyűlt: világa volt;
Te, megvénült év, szótál, hogy ne égjen,
Es szózatodra a vad láng kiholt.
Elhamvadt üszke van csak bánatomnak
A romba dől s már fét-épi sziv felett;
S én mégsem irlak oda tégedet,
Hol boldog évim följegyezve vannak.

Ott haldokló év! sírod mellett engem
Lágy bölcséjben ringat a remény,
S habogy szabad, mit jövendől, hianem:
A menyországnak állók küszöbén.
Szomszédságában ilyen boldog kornak
Mondom, tűnő év, a bucsumat neked,
S mégsem irlak oda tégedet,
Hol boldog évim följegyezve vannak.

Reád függeszté hévvel esdekelve
Bágyadt szemét sóhajto nemzetem.

nyomatványok az érdekelte felek részére a városi adóhivatal által szolgáltatnak ki.

Városi adóhivatal.

Léva, 1905 évi december hó 29-én.

Komzsis Lajos

az adóhivatal főnöke.

Humanitas.

Az igaz, hogy a magyar társadalom jelenleg sokkal inkább más dolgokra fordítja tevékenységét, mint erre, mind a mellett lehetetlen nem konstataálnunk, hogy azon sok áldozat mellett, a melylyel a társadalom egyes tagjainak jóindulatát napról-napra igénybe veszi, a humanizmus jelszava alatt még mindig gyakorta sikerült nagyobb számú embereket tömöríteni. A figyelmes szemlélő igazi örömmel láthatja minden vonalon a társadalmi erők tömörülését és fölvonulását és ha néha e fölvonulás érdekesportok körvonalait mutatja is, nem kell nagyon aggodalmaskodni, mert a tömörülésben még akkor is erő van, ha mögötte érdek is rejlik, sőt az érdek, különösen ha az jogos, az erőt csak fokozza és hatványozza.

Ha azt kérdeznék valaki tőlünk, hogy: erős-e a magyar társadalom? — nem mernénk igenlően válaszolni. Sajnos, a magyar társadalom úgy intézményeiben, mint hatásában gyenge, de gyengeségének legfőbb oka nem az erők hiányában, hanem inkább az erők parlagon hevertetésében, szervezetlenségünkben és szegénységünkben keresendő. Am ha szegények vagyunk is — és bizony azok vagyunk — ez csak egy okkal több arra, hogy egyesült erővel törekedjünk a közös célok elérésére.

Ujabb időben az állam is egyre hatékonyabb fölkarolásban részesít egyes társadalmi mozgalmakat. És ez helyén való dolog is. Mert ha a társadalom nemesebb érzéseit, jótékony-sági hajlamait, emberbaráti kötelessé-

*S te sóhajdóval semmit nem figyelek,
Ekkép feletől meggyőzőve: nem!
Te koszoruját eltépted honomnak,
Ifjú reménye mit fejére tett:
Ezért nem irlak oda tégedet.
Hol boldog évim följegyezve vannak.*

Szilveszter esti gondolatok.

„Egyik év a másik sírját ássa, gyilkolják egymást, miként az emberek.”

Még néhány óra, s egy esztendő ismét elenyészik a semmiség ölnél! . . . Így mulik el ifjuság, álom és boldogság! Minden mulandó a földön: szépség, vagyon és gazdagság . . . Csak az erény örök, mert annak élete átszellemülése egy jobb világba; a halál nem bír vele, csak átplántálja oda, hol nincs hervadás, hanem üdvösség.

Az év utolsó napján a balandó ember magába száll s egy pillanatra megdöbben a mulandóság felett . . . Az idő folyása maga arra tanít bennünket, hogy elveszünk elpusztulunk, s mint a kiszáradt fa: kívül az ember élete!

A büszkeség, a fenhéjazás és kevélység megaláztatik; a vagyon, a gazdaság és a jólét elvétetik, — s az enyészet kebelén a királyok és a bíboros fejedelmek épen úgy megelégszenek a szóvalan sírral, mint a szegény és rongyos koldus . . .

A mulandóság hatalmasabb a trónoknál, s jótékony a kunyhók iránt, melyekben annyi szenvedésre csepegteti a megsemmisülés jótékony balzsamát!

Minden elmuló év öregebbé tesz bennünket; de vajjon gyarapodunk-e egyszersmind az Isten félelmében? Az erények gy-

geit követve önként valamely nemzeti ügyszolgálatába áll, méltányos és igazságos, hogy akkor, mikor ennek az ideje elérkezik, a magyar állam ereje és hatalma teljességéhez mérten vegyen részt a társadalmi téren megkezdett munka vezetésében és gyámolításában.

Igy történt ez a gyermek védelemmel is. Ki ne emlékeznék arra a szerény kezdetre, mely e téren a Fehér kereszt működéséhez fűződik és amely munkából az elhagyott gyermekek gondozásával a magyar törvényhozás oly magasra emelte az állami gyermekmenhely létesítésével állam és társadalom még nem tette meg kötelességét.

A gyermekvédelem ügye mellett megmozdult a magyar társadalom szíve és könyörületessége a szegény tudóbertegyek nyomorúsága iránt és szanatori-umok létesítésével akarja lehetővé tenni hogy szegény, elhagyott tudóbertegyek gondos s odaadó ápolásban részesüljenek. Mert tudjuk mindnyájan, hogy a tudóvész elleni védelemnek egy percére sem szabad szünetelni, sőt manapság e védelem fokozására égető szükség van, miután az összes halálozási eseteknek csaknem fele a tudóvésznek következménye.

Szomorú dolog, de tény, hogy Magyarországon az ember-élet igen olcsó, de ha az ember-élet olcsó, a gyermek-élet valósággal értéktelen. Népünk számos helyen fölösleges Isten áldásának tekinti a gyermeket, melynek kimúltát nem sajnálja. Pedig a nemzetek ereje az utó nemzedékekben rejlik és meg lehetünk arról győződve, hogy mentől több és derekabb fiaikat és leányokat nevelünk, annál bizóbb és nyugodtabb lélekkel nézhetünk jövő boldogulására.

Miként a szülői, az anyai érzés, mely az ügyefogyott kised ápolásában

korlásában és növekszik-e azon törekvésünk, hogy felebarátainkkal jót cselekedjünk?

Vannak-e pillanataink, midőn a világ zajában, kifáradva, lelkünk az elmélkedésben igyekszik gyönyörét feltalálni? mert a ki elmélkedik, az fokozatosan közelebb jut Istenéhez, minthogy ő tiszta lélek lévén, lélekben imádkozhat legbuzgóbban.

Ha a gyarló ember elmerülve az élet küzdelmeibe soha sem gondol lelkére, bizonyára az év utolsó napja ez, mely eszébe juttatván a világ mulandóságát, s elő állítván a halál képét: mintegy lelkére gondolni kényszerül, s legalább évenként egyszer igyekszik annak sebeit meggyógyítani és a büntől megtisztítani.

De az enyészet ábrázolásának e nagy napján, a pusztulás e symbolikus évfordulóján illő is, hogy gyarlóságunkat megtisztítsuk a bűnbánat által, s adjunk hálát Istennek a vett jókért, melyekkel bennünket irgalmassága elhalmozott; há pedig nélkülöz-tünk, szegénységünköt a tél idején nem voltunk képesek meleggel eltakarni, éhségünket kenyérrel csillapítani, inségünket jótétemény-nyel enyhíteni: azon esetben is e nagy napon van helye a Mindenhatóhoz foházkod-nunk, hogy szüntesse meg nyomorúságunkat e nappal és virraszon ránk egy boldogabb új évet, hogy az ő véghetetlen kegyelme-sége iránt szeretettel és bizalommal teljék el szívünk.

Ti duszardagok! Ne bizakodjatok el a földi vagyon élvezésében . . . lássátok, mint az év: az is mulandó! . . . Annak is van Szilveszter napja: — a halál!

Ti szenvedők! A ti bánattok ne váljék

nyilvánul meg, a legszentebb és legmagasabb a világon és amiként a családban a nagyok vonzódása a gyöngye gyermekek iránt általános és természetes, úgy kell a társadalomnak is éreznie és ápolnia a gondoskodás kötelességét a szegény gyermekek és tudóvész betegek iránt és ezek védelméről a leghatékonyabban gondoskodnia.

Mindig szemünk előtt lebegjen az, hogy csak félig tettük meg kötelességünket, midőn a gyermekvédelemről gondoskodunk s aztán kereset képessé téve gondozás nélkül szélnek eresztjük a világba, a gyárak, műhelyek lelket, testet öltő szemetjébe. Mert a mig áll az, hogy ha azt akarjuk, hogy a magyar nemzet nagy és hatalmas legyen, akkor nem elég, ha a magyar szülők utódokat nevelnek, de az éő nemzedéket meg-övíni, erősíteni kell az életben előforduló bajok ellen.

Nem igaz-e, hogy a mai nemzedék egyebet se tesz, mint adósságot adósságra halmoz? Hogyan boldogulhasson az ifjabb nemzedék, ha adósságaink törlesztésének terhet reájuk hárítjuk? És hogyan állhassa meg helyét beesüllettel, ha rendezett viszonyok helyett zavart és fölfordulást hagyunk reájuk? És meri-e valaki állítani, hogy a mi iskolarendszerünk kiméli a szellemi erőket, kifejleszti a test-izomzatot és elősegíti a gyors pályavégzést? Valóban elmondhatjuk, hogy a mi állami és társadalmi berendezésünk a leg-távvolabbról sem kedvez az utó nemzedéknek. Ugy vagyunk, mint a család-apa, aki csak magának él, családjáról és gyermekeiről pedig nem gondoskodik.

De ez nem jól van így. A család-apanak kötelessége gyermekeiről gondoskodni és épen ezért a társadalomnak is kötelessége, hogy szegény tagjainak védelmét mentől fokozottabb mértékben fölkarolja. Egyesüljünk mindannyian a

kétségbeesésé . . . A szenvedés sem örök s irva van: boldogok a szenvedők, mert ők megvizsgáztatnak.

És ti mindnyájan, kik nehéz küzdelmek között egy folytonos harcztot vívtok az élettel, ne csüggedjétek, a küzdelemnek is egykor vége leendő, mint minden évnek vége van! . . . Ti nektek is eljön a Szilveszter napja, — s azután örök a sír!

Adjunk hálát istennek e napot, hogy végtelen jósága fentartja a világot, igyekezzünk úgy élni, mintha mindennap Szilveszter napja volna . . . Bűneinktől megtisztulva és mindig készen a halálra, hogy örök életünk legyen.

Isten velünk! . . . Az új év napján — a viszontlátásra!

Régi szerelmek.

Elmult vidám farsangok, szép asszonyok, bohó meg ábrándos szerelmi álmok, érzékeny históriák jutottak eszembe. Van belőlük elég a leveses ládában. Lehet válogatni.

Imhol mindjárt logfelüli a szép Draskócziné esete. Ez még a dédapám idejéből való történet.

Szép asszonyban, nyájas barátkozásban soha sem volt szegény Gömörvármegye. Rimaszombatban, Rozsnyón mindenkor kivették részüket a farsangból. Jutott a vidék kastélyainak, kuriáinak is bőven. A vizesréti Stumann-féle kastélyban akkora terem volt, hogy mikor egyszer nagyon neki csucsozott a jókedv, huszonnyolc cheveauxleger tiszt lóháton járta benne a kantatáncot. A Draskóczy familia meg udvari cigányt is tartott.

Talán éppen Vizesréten, de lehet az is,

nemzet-családban és meleg szeretettel az utódok, a kicsinyek, a gyöngék és betegek iránt, tegyük nekik lehetővé, hogy hivatásuknak eleget tegyenek.

Ez a társadalmi tevékenység a legmagasztosabb és legüdvösebb nemzeti ügyet, nemzetünk jövődjét nagyságát szolgálja.

Körmöci arany.

Valamikor réges régen, egyik városi képviselő azt indítványozta, hogy mint másutt már el is felejtették, Körmöcbányán is, az utcák nevekké látassanak el a azok, melyeknek még van a nevük, de német, magyarra fordítassanak. Ez elhangzó szó volt a pusztában! Ugy gondolkodtak, hogy hát mire való volna magát megfosztatni azoktól az elnevezésektől, melyek a város lelkéhez vannak tapadva s minék elnevezni névtelen helyeket! Maradjon minden a régi-ben! Ha nem az a nyughatatlan városi képviselő csak nem hagyott békét a dolognak. Évről-évre feltálalta a kivánságát, míg végre hogy már az ez a kérdés is letűnjék a napi rendről, 1896-ban egy bizottság választott avval, hogy a meglévő utca-elnevezésekhez hűségesen megmaradva, azokat magyarra a legjellegzetesebben átfordítsa s a névtelenekeket pedig helyzetrajzilag keresztelje el. Az is tudára adatott a bizottságnak, csakugy orr alatt, hogy egyének nevei a javaslatba ne vétessenek föl. Ugy látszik, attól tartottak, hogy a bizottság egy-két hamupipőke polgármesternek a nevét nem venné föl, ami pedig Isten-kisértés számba menne!

A bizottság hozzálátott a munkához s így az „Untere-gasse“ lön Alsó-utca; az „Obere-gasse“ lön Felső-utca; a „Ring“ lön Fő-tér; a „Schleichweg“ Aranyförgács-utca; a „Neustit.“ Újlak; a „Sohlergrund“ Zólyom-völgy; a „Neugrund“ Új-völgy stb. A névtelen utcákból lett Iskola-utca, Iskola-köz, Várköz, Patak-utca, Patak-köz, Kálvária-utca, Malom-utca stb. azokról, amik benne találhatók. Így tehát ezvél elkészültünk volna. Csakhogy ismét akadt egy nyughatatlan valami, a Körmöcbányai Magyar Közművelődési Egyesület. Ez, ezelőtt 2 évvel, avval a kérelemmel fordult a városi közgyűléshez, hogy utcáit történeti nagyjaink neveivel lássa el. Hosszas huzavona, bizottságok, véleményezés után, végre valahára, f. év december 18-án tartott közgyűlés számára elkészült a városi tanács javaslata, mely így hangzik; „maradjon minden a régi-ben s a nevezett egyesület utasítását el kérelmével!“

Tehát nem kellene történeti nevek! Nem kellene, pedig a rebellesek nevei. Senki se kívánta, jakobinus sapkát tegyenek föl! Csodálatos dolog, hogy a város nem tartja érdemesnek, hogy az ősek emléke iránt való tisztelete jeléül, legalább utcáit nevezze el róluk. Pedig ezt ma már megteszik az utolsó faluban is. Körmöcbányán

hogy valamelyik Draskóczy kastélyban, vagy éppen egyik vármegyei bálon ösmékedett meg a szép asszony azzal a Hompesh nevezetű katonatiszttel, akiről a következőképen léssen majd szó.

Hompesh angol családból eredt. Magas szál, kék szemű, székehajú gentleman volt, aki mindent komolyan vett, többek között a szerelmet is. Az első minét után ugy belé veszekedett a bájos magyar menyecskébe, hogy fogadást tett, hogy vagy ő, vagy senki!

Nem csábította Hompesh Draskóczyt. Nem kért tőle titkos találkozót jázminbokros lugásban. Még csak leveleket se küldözgetett utána. Ezt a korrekt gentleman mind shoking-nak tartotta volna egy férjes asszonnyal szemben.

Egyszer azonban — valami restaurációsális nagy ebéden, mikor a hazafiak a pénz kevés volta, a só drágasága — akkori örökös gravamen — miatt élődtek, meg hosszú tóztokban éltették a főispánt, elmondta Hompesh a szíve szándékát. Angolos rövidséggel, minden képletes beszéd nélkül ecsetelte nagy szerelmét. Aztán megmondotta a szép asszonynak, hogy mellette olyan élete lesz, akár a paradicsomban. Végezetül kérte, hogy váljon el az urától, legyen nejevé, mert ő csak majd Mrs. Hompeshhez mer közeledni.

Hogy szerette-e Draskóczyt az urát, avagy sem arról nem beszél a régi, fami, háris krónika. Lehet, hogy ez is csak olyan házasság volt, mint annyi más nemes uraim-

a miye van, csupa adomány! Király és Császár hűségének köszönhet mindent! Nem érzi magát lekötözve egy II-ik Géza, III-ik Béla, IV-ik Béla, IV-ik (Kún) László, Róbert Károly, Nagy Lajos, Mária, Zsigmond Hunyadi János, Hunyadi Mátyás stb. iránt? Nem ezektől kapott mindent s nem ezek oltalmazták meg? Miért nem kellene neki ezek a nevek, melyek neki csak dicsőségére váltak? Izzán nem foghatjuk föl! Talán a szegénység tartja vissza vagy nem akar az elkeresztelés hibájába esni? Valóságos rejtély előttünk az egész dolog; mert hisz a közönség hűsége, hazafiasága kétségbe nem vonható! Jó volna, ha álomba kergető szemét, kissé jobban felnyitná. Az idők kezelméből már elég régi a város, hogy a bölcsesség szürke szörmejét, megkapja! Lehet az adomyszerű kedélyességnek a pályafutása nem ér semmit! mert így az ilyen ügyeket elintézheti egy floriadi hajdu is! Ez egy fonák néző pont! A városi közgyűlés, nem cselekedett jól, amikor a javaslatot elfogadta. Itt volna az ideje annak, hogy szigorubb bíráló tárgyai legyenek a tanácsi javaslatok. Mert utóljára is, az szép, ha a város maga hatósága óhaj-tása és akara szerint cselekszik: de az sem megvetendő dolog, ha a kritika fegyverével élve, a maga akaratának is ne csak az irányát szabja meg, hanem annak az érvényesülését is megkövetelje! Ne vegyen be mikroszkopikus adagokat senkitől se! A simakörű tanácsból a javaslat nem volt hazafiatlanság. Csak törekökök módjára a jobbik esztét vágt a zsebre! Mezebb sugarak vegyék körül! Ebből a szempontból kell az egészet felfogni! Reméljük, hogy a közgyűlési határozat közöltetni fog az egyesülettel s ez nem fog késni, hogy újhól kopogtasson s akkor hisszük, hogy arra már megelőd a jég s az előítélet! Ez a dolog egy cövek, melyet minél jobban ütnek, annál mélyebre hatol!

V.

Támogassuk a hazai ipart!

Nem egyszer volt már alkalmunk hangoztatni hogy mindaddig, a míg közönségünk, de elsősorban intézeink, egyesületeink, maguk a városi és állami hatóságok és összes társadalmi tényezőink föl nem karolják a hazai és illetve a helyi ipart, addig iparunk föllendüléséről beszélni sem lehet. De nemcsak, hogy föllendülésről nem lehet szó, hanem még azok az iparágak is, melyek eddig többé-kevésbé virágzásnak indultak, a közömbösség és a pártolás hiánya miatt elsenyvednek és pusztulásnak indulnak. Nem tartható elfogadható oknak a politikai térre való utalás és nem tartható gátló akadálynak a közös vámterület sem. A mult tapasztalatai azt bizonyítják, hogy a közös vámterület mellett sok iparágunk fölvirágzott és újabb és újabb ipari cikkek termelése és gyártása indult meg. Nem kellett volna egyébb, mint az, hogy közönségünk melegebben érdeklődjék hazai ipartermékeink iránt, ne haladjon el közömbösen iparosaink, szeszifuszi munkája mellett és ha

ná. A nének meg a bácsik kommandáltak a partiet, a fiatalok azután valahogy összerördtek. A dolognak somázata azonban az, hogy Draskóczyt elutasította még becsületes szándékával is a tiszt urat.

Hompesh desperátus volt. Legteszebb löször kravatlíját, a legnyalkább fehérfenrockot vette elő, mikor bucsuzni ment a százszorszép menyecskéhez.

Akkor sem beszélt sokat. Egy szál virágot meg egy hajfürtöt kért Draskóczytól, hogy eltegye örök emlékül. A virág meg a hajfürt delányáink idejében az anzikszkártyát helyettesítette.

A szép asszony teljesített az ábrándos lovag kérését. Még azt is megengedte neki, hogy megcsókolja a kezét ott, ahol az ujjatlan selyemhálóból való keztyű végződött.

Hompesh csakhamar nyergeltetett és elvágta ott. Utána szállt a gömri utak fehéres pora, hársak virágának édes balszamos illata.

Rége bealkonyodott, mire a tiszt hazáért szállására.

Rideg, egyhangú volt a fogyatékos butorzatu kvártély. A falon aféle schwarzwaldi kakukos óra kegyezett.

Hompesh elővette a virágot, meg a hajfürtöt. Olyan volt az, akár az élő selyem. Szinte áradt belőle a melegség, az illat. Mintha egy-egy villanyos szikra is pattant volna ki a sötétben.

Körülnézett most a tiszt. Boldogtalan szerelme relikviáinak keresett helyet. A rozoga szekrényt nem találhatta elegendő jónak, a fenyőfa asztal fiókja sem vált be,

csak kevésbé is, de méltányolja azt a buzgalmat, fáradságot és munkásságot, a melyet iparosaink vállalva fejtenek ki nemcsak megélhetésükért, hanem annak a hazafias czélnek érdekében is, hogy meggyőzzék közönségünket a hazai ipar haladásáról és versenyképességéről.

Sajnos, kevés kivétellel ma is ott vagyunk a hol voltunk éveivel ezelőtt. Minden szebb jobb és értékebb előtűnt, ha külföldi, és silányabb, értéktelenebb, ha az ipari termék hazai gyártmány.

Csak kevesen gondolnak arra, hogy mekkora igazságtalanság rejlik ebben a fölfogásban.

Meggyőződésünk az, hogy ha sikerülne közönségünkben a hazai ipar iránt való érdeket felkeltetni, ha sikerülne a kételyeket eöszlátni és melegebb érdeklődést szítani hazai iparosaink veritékes munkája iránt, a közös vámterület mellett is annyira föllendülne hazai iparunk és ipari vállalkozásunk, hogy hazai iparosaink panaszai csakhamar elhallgatnának.

Honi ipartermékeink versenyképességét szoliditását, értékét és megbízhatóságát bizonyítják a kiállítások és bizonyítja a versenypárti alkálítás is. Akkor egy szebb jövő hajnalát reméltük fölvirradni a honi illetve a helyi iparra. Sajnos, ez a jogosult és mindenképen megokolt reménységünk nem vált valóra. Iparosaink ma is épen olyan jogosan vannak telve panasszal és keserűséggel, mint annak előtte és hazai iparunk pangása csak oly sokszor hallott jelszó, mint eolt akkor, a mikor még nem tádhatta vásárló közönségünk, mi mindent termel a hazai ipar. Holott közönségünk meggyőződhetett arról, hogy alig van olyan iparág, a mely szoliditásban nem kiválóvalak és a mely szoliditást nem termelne, mint bármely külföldi ipartermelő.

A hazai ipar pártolásában pedig ismétlő, elől kezdeni a hatóságoknak, állami és városi intézményeknek, egyesületeknek és intézeteknek. Ha a közönség lánya és tapasztalja, hogy közintézeink cöludatosan állhatatosan és követelesen mindenor csupán hazai és elsősorban helyi ipartermékeket vásárolnak, ha közintézeink élén álló férfiak előjáróságok, iparhatóságok adnak példát a helyi ipar támogatására és nyújtanak biztosítékot a hazai ipartermékek használhatóságáról és értékéről, közönségünkben ömagától megszűnik az indocencia törekvő iparosaink iránt.

A nemes és hazafias ügyhöz illő szeretettel fordulunk tehát hatóságainkhoz, városaink érdemes polgármestereihez és mindam jeles férfiakhoz, a kik közintézetek élén állnak; mondják ki, hogy minden ipari szükséglet, a mely a főhatóságukhoz tartozó intézményeknél beszerzendő, csupán ez kizárólag hazai és elsősorban helyi iparosoknál vásárolandó. Meg vagyok győződve arról, hogy ilyen elvi kijelentés is, a melyet természetesen a gyakorlati kivételnek is követnie kell, órási hatással lenne helyi iparunk támogatására, fölkarolására sőt fevirágzására is. A nemes és jó példát számossan, mind többen és többen követnék, mert ez a kiadott jelszó, a hazai és helyi ipar támogatása hatóságai megerősödést nyerve harsogó jelisévé válna, a melyre halgatni és a példát követni minden hazafias érzés parancsolná.

Tegyük divattá a hazai ipar pártolását és a divatból csakhamar szükséglet válnék.

Egyszer-kétszer kihuzta, majd betolta.

Aztán hosszú lépésekkel elkezdett föl s alá járkalni.

Egyszerre csak megállt, kivette zsebéből széles pengéjű, éles kését és fölgombolta mellén a waffenrockot, a kés megvillant, Hompesh egy hosszú, mély vágást ejtett a mellén. Ez már csak titoktartó etui lesz virágnak, hajfürtnek.

Annyi ereje volt még, hogy a sebbe belelegyömöszölte a Draskóczyt hajfürtjét azután végig zuhant a padlón.

Igy találta meg a szolgálja, aki csakhamar föllármázta a tiszteket meg a felcsert.

Jött is az örökösen tubakoló, egy kicsit az orrán keresztül beszélő német, de már nem segíthetett. A selymes asszonyi haj vérmérgezést okozott. Harmadnapra eltemették a hosszú angiust. Szépen, katonai parádéval, a Draskóczy kertből is hoztak egy koszorut a koporsóra.

A szép asszony a rákövetkező farságon nem ment el egy bába sem. Azt mondta, reumája van. Tartása mintha egy kissé meg is roskadt volna, és orczájá meghalványodta, moneja a régi följegyzés.

Szerencséssebben járt egy másik, szintén idegen származású katonatiszt, Pallavicini őrnagy.

Ez Borsodmegyében volt állomáson és gyakran eljárt vendégül Csáky Zsigmond grófhhoz. A nyalka tiszt csakhamar szerelemre lobbant a szép háziasszony iránt s mint forróvérű olaszhoz illik, tüzesen ostromolta.

A bájos grófné csak nevette a szerelme olaszit, s mikor az eget, földet, csillagot,

Különfélék.

— **Városi közgyűlés.** Léva város képviselőtestülete tegnap december hó 30-án tartotta évnegyedese rendes közgyűlését a tagok élénk érdeklődése mellett, melyen a polgármester bejelentette Farkas Ácos tanító elhunytát, kinek emléket a közgyűlés jegyzőkönyvileg megörökíteni rendelte. A szokásos polgármesteri jelentés után bemutatta a közigazgatási bíróság íteletét a vásártelek megvétele után kiszabott illetékre vonatkozólag, a melynek kifizetése rendeltetett. Tudomásul vette a közgyűlés Barsvármegye th. bizottságának Garamveszelei Kazy János Barsvármegye főispánjának lemondása folyán hozott határozatát s Kazy János volt főispánok Léva városa iránt mindenkor tanusított pártfogásáért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Ezután a polgármester jelenté hogy a bor-és hufogyasztási adókat a kincstártól Ördög Lajos, Jozsefcsák Károly és társai váltották meg, a város azonban elrendelte, hogy a fogyasztási adók jövőben is a város által szedessenek, az 1905 évről leszámoit, a kincstárt illető összeget a takarékpénztárba helyezi. Tudomásul vette a közgyűlés, hogy a Kossuth Lajos tér és Mártony-utca vizeinek levezetése végett tervezett csatorna terveinek elkészítése czéjából a földmívelésügyi miniszter szakközöget küld. Eelében megfelelőben rendelte Barsvármegye th. bizottságának azon határozatát, melyel a Damjanich utca szaoályozási vonalát megállapító képviselőtestületi határozatot nem hagyja jóvá. Tudomásul vette a gyűlés, a vármegyének az 1903 évi házi-pénztári zárszámadásokra vonatkozó határozatát. De a polgármesteri és rendőrkapitányi intézményekre vonatkozó részben jóváhagyó, részben megtagadó határozata ellen a közigazgatási bírósághoz panasszal el. Farkas Ácos tanító özvegyének férje föl evi fizetése kiadatik. A tanítói fizetéseket akken rendezte a közgyűlés, hogy a kezdő fizetés 1000 koronában, 20 evi szolgálat után 1600 k. a szabert 360 koronában állapította meg. — Vegyük a képviselőtestület Kócsa József és tiszviselő társainak és a díjnokoknak dragasági pótlók címen fizetésüknek 10%-át szavazta meg. Ezzel a gyűlés véget ért.

— **Van már új főispán.** A hivatalos lap tegnap evi száma hozta, hogy a király Kazy Jánost kívántó szolgálatának elismérésevel átszátói felemeltette, egyben pedig Sényi Kálmán anyakönyvi feölvezető Barsvármegye főispánjává szuevztte.

— **Karácsonyi pasztorjáték.** A katolikus kör igen kellemes ünnepi szórakozást nyújtott tagjainak karácsony ünnepe, vagyis dec. hó 25-én. Este 6 órakor már szufolasig tömve voltak a kör he yisegek; a terembe epen csak a bolygóközönség férő helye nehezen. Maga a pasztorjáték igen ügyes dolog volt, de meg ügyesebb volt az előadása, különösen a betlehem-i kép a szent család, tündéri fényözönben, rendkívüli tetszést aratott. Az egész dolog annyival is inkább érdemes figyelmet, mert a tisztessegek es nevei hatalmas szorakozásnak új nem nyújt meg, amey szepeu beelünk az ünnepi hangulata és közp elűttu az ünnepnepok egyhanguságát. A kör tagjai ebben is jó példát mutatnak esa szép eredmény ép ugy dicséri a tagok buzgóságát, mint a vezető szavazott ügyességet.

— **Újvi megváltás.** Az újvi üdvözlést a lévai kaszinó szatársaság iven

holdat ígérgetett neki, nevetve ütött legyezőjével kezére.

— Ugyan menjen . . . mind ilyenek maguk, megigérnek mindent, de még a kis ujjukat se hagyják levágnai éretűnk

Pallavicini egy szót sem szóit. Felkelt és a szaloból egyenesen kiment a konyhába. A szakács eppen valamit transzirozott, affle konyha-bárd volt a kezében.

— Vágja le a kisujjamat! — mondá Pallavicini és eleje is tette a tálaló deszkára. A febersapkás maitre de misine eleinte szörnyen szaoadkozott. De Pallavicini ekkor ráírdt, hogy: egy kettő, mert ötöt szurja le.

Hát hiszen az uraknak mindenféle guszttusuk van. Meg nem is lesz jó trefálni ezzel a dühös találnal, gondolta a szakács. Egy pillanat mulva aztan ugy elcsapta a szép tiszt ur kisujjat, mintha örökké anatómiával foglalkozott volna. Mikor Pallavicini bepötyált kezzel, ujját ezüst tálcán hozva, visszament a szaoaba, Csakyna halottra reműt. Ez aztan emoer. Talán még a fejet is levágnai, ha erre találnék celozni, gondolta magatán és engedett. Elvaiva feretó, Pallavicinhez ment női, akivel ogy földogan elt, hogy ilyen házasságok ma már talán csak a meseben léteznek. A levágnat kis ujjat azonban halálíg megörizte Pallavicinén, akit ferje alig nehany hónappal éit tul.

A láng kilobbant, oda a varászat. Nehány ócska levél, fő jegyzés maradt mindössze nyalka lovagokról, szép asszonyokról régi farsangok bohó, meg szomorú szerelmi históriáiról. Fuit.

a szegény gyermekeket felruházó persely javára megváltották: Dr. Karafiáth Mária, Bodrogközy Zoltán, Dr. Lakner Zoltán, ifj. Dr. Ordódy Vilmos, Dr. Szilassy Császár, Dr. Weisz Lipót, Gyapay Gusztáv, Ordódy Endre, Gyöffy Géza, Hubert Vilmos, Dr. Kmosko Béla, Medveckv Sándor, Dr. Kaszanický Kálmán, Dr. Novotny Imre, Csibulka Rzsó, Pethes János, Dr. Gyapay Ede, Bázy Ferencz, Bogner Gyula, Dr. Weisz Zsigmond, Pollak Vilmos, Friedman Samu.

Előléptetés. A földmívelésügyi miniszter Dr. Adorján József kir. vegyészt a magyar óvári növénytermelési kísérleti állomás kémiai osztályának vezetőjévé léptette elő.

A lévai iparos olvasókör december 26-án rendezett Karácsonyi estélye sikerteljesen múltó régi jó hírnevére. A kör nagyszámú közfoglalt megöltötte a megjelent díszes közönség, hogy meghallgassa dr. Holesch Istvánnak a beztercebányai ipar és kereskedelmi kamara érdemes titkárnak, ki nem sajnálta a fáradságot hozzánk eljönni. A kis iparosok tömörülésének szükségességéről s az ipartestületek előnyeiről tartott mindvégig érdekes felolvasást. Fejtegetése nem csak az értelemhez, de a szívhez is szólott, érveit meggyőzték. A közönség szoros figyelemmel kísérte az értekezést s zajosan megéljenzte a rokonszenves felolvasót. Ezután Takács Margit k. a. adta elő „Ha férfi volnék” című monológot kedves és rokonszenves előadása zajos tapsot aratott. Majd Funderlick Irma k. a. énekelte bjos társnőjének, Lauffer Margit k. a. diktált, nagy gyakorlatosságra való kísérlet mellett Richardt te „Kedves szem” című dalát. Kellemes, szívhozzszólló hangja lelkos tapsolásra ragadta a közönséget, melynek a felhangzó kívánságára még két népdallal meg kellett oldania a műsor számát. Ezután Subaly József adta elő a „Tök ellensége” című monológot. Magas színvonalon álló előadása nagy hatást keltett s állandó dültésben tartotta a közönséget. Stugel Vilma k. a. adta elő az után „Jön a vőegény című monológot. Erőteljes, határozott fellépése, értelmes előadása a jól megerdemelt előadásban részvét. Majd ismét Lauffer Mariska k. a. ült ezimbalom mellé s több remek szép magyar nótát adott elő ritka szép precizitással, úgy hogy köztetszésre meg is kellett ismételnie. A ma hus magyar dalok után Füst Rzsó k. a. Ábrányi Emilnek a Vándor madár című költeményét szavalta igazi művészi rutinna, úgy hogy valószággal elragadta a közönséget, zajos taps jutalmazta a szép előadást. A műsor utolsó száma Kucsera József éneke volt, ki jól ismert szép perces bariton hangjával kedvelt éneke a lévai közönségnek. Ezután több szép magyardalt adott elő a műkedvelők vonós kísérete mellett. A közönség ezután is zajos tapsal köszönte meg a művészi kvalitású éneket. Músorton kívül ezután Subaly József kacsagatta meg a közönséget a tót tancmester előadásával. Majd tréfás tombola következett, minek végzetével az öregek barátságos asztal mellett poharaztak, a fiatalok tánca penderült s kiváltságos kivirradtig a legjobb hangulatban maradtak együtt.

Lekéren, s a hozzá tartozó községekben, nemeslelkű adakozók — kiknek nevei lentebb olvashatók — lehetővé tették, hogy a szil. estén a szegénysorsu gyermekek is részeshessenek a karácsonyfa örömeiben. Az apróság ujjongását csak az tudja elképzeini, aki látta a gyermek sereget, a mint körülállotta a sok cukorral stb. terhelt karácsonyfát. A községek apostoli lelkületű papjái Zelenyák János dr.-é az erdem, hogy karácsony napján az elhagyatottak is felejtették egy percze nyomorukat. Megható áldozatkézséggel 50 gyermeket ruházott fel az idén is. Kigyultak az arczok, boldogságról regtek a szivek. Láthatta mindenki: felszártani a páriák nyomorfacsarta könyeit örömmel már a földön is. Tudom, hogy az érdemes plebános nem szivesen veszi közleményemet, de — álok elébe. Meg aztán: exempla trahunt. Talán a jó pelda fölkelte egyiken-másikban a Krisztus szellemét, a mely ma oly mélyen alszik. A karácsonyfára nagylelkűen adakoztak: Fehér Gyula 10 k. Csernoch János 10 k. Redl N.-né 6 kor. Kerechbanmayer 5 k. Andor György 3 k. Csásky J. 4 k. Gr. 2 k. Brühl 2 k. Halicky 2 k. Skoda, Paner 1—1 k. A gyermekesereg hála a legszebb hála, a legforróbb köszönet! Karácsonyoni szinjátékot is adott az oroszok ifjúság. Szinrekerült: Jézus ajándéka (három képben) Zenejét szerezte Reif A. ajs iskola tessver. Az előadást a gyermekek díjtalanul tekintették meg. A máodik előadás az oroszok orgona javára felülfizettek: Dreyschok Sándor 17 kor. Schön Géza 5 k., Talbisz Károly 4 kor. Cseme Antal 3 k., özv. Matak Imréné 2 k. Goda Antal 2 kor. Sziankovic Antal 1 k. 50 f., Ratos József 1 k. 50 f., Erdős Ferenc 1 k., Tóth Lajos 50 f., Kovács 50 f., N. N. 1—1 k. Isten fizesse meg. Pogány Kornelia zongorajátéka élvezetes perczeket hozott. A darab szereplői közül kiváltak: Goda Margit, Rozsnyó Margit, Tóth Sándor, Ratos József. Ki kell emelni Dreischok Sándor cukorgyári igazgató nagylelkűségét, a ki áldozatot nem kímélve, saját költségén csináltatta meg a szinpadot. Fogadja ezután is a rendezőség leghebbes köszönetét. A bevétel s kiadás részletes kimutatása teplotmányánál megtekinthető Oroszán. Bkdt.

Alévai önkéntes tűzoltó egyeslet 1906 évi január hó 7-én az Oroszian vendéglő nagytermében az egyeslet javára műkepelvi előadással egybekötött zártkörű táncestélyt rendez. Belépti-díj személynként 1 kor. 60 f., családijegy 3 k. Kezdeté este fél 8 órakor. Felülfizetéseket a jótékony célra való tekintettel az egyeslet köszönettel fogad és hirtalapság nyugtáz. Szinre kerül: a Bolondok Háza. Bohózat 3 felv. Irták Jakobi V. és Lauts K. magyarosította Fái Fái I. Béla. Rendező: Makkay Béla. Személyek: Ormay Gergely vidéki magánzó Weichhardt Valdemár, Borbála özvegy a huga Sugel Vilma k. a. Ida, Mariska, Borbála leányai Dohány Mariska k. a. Dosztál Jolán k. a. O may Béla mérnök Krausz Lajos. Radvay Oszkár festő Turai Béla. Kófyok Kelemen gazdag utazó Agárdy Zsigmond, Bajlaky Zolna írónó Chlebovics Iionka k. a. Reszkey Kamill „a család otthon” tulajdonos igazgatója Havas Mihály. Kardosné, huga Horváth Mariska k. a. Lenke, Kardosné leánya Faragó Gizike k. a. Csipkés Jenő bankhivatalnok Reincik Lipót. Csordás, nyug. kapitány Dohány Sándor. Jean főpincér Granitch Dezső. Pincér Hecko Armin. Tekintve az egyeslet emberbaráti voltát, az előadást a nagyérdemű közönség szives pártfogásába ajánljuk, a mennyiben az est tiszta jövedelmét a tűzoltó szerelvények és eszközök beszerzésére fogja az egyesület vezetőség fordítani. A rendezőség ez uton is felkéri mindazokat, a kik tévedésből meghívót nem kaptak volna, hogy a tűzoltó szertárban je'entkezzenek.

Az esküdtek 1906 évre megálapított névsora. Rendes esküdtek: Dr. Ardó Sándor, Ascher Samu Aranyosmarót, Amstetter Imre Léva, Arany János Nagykálna, Baráth István Lédecz, Bacsa Miklós, Bartosik Bertalan, Dr. Belicza Pál, Bankovics János, Bartos Frigyes, Brunclik Imre Aranyosmarót, Buday Máté, Bum Sándor, Banyai Ferencz Léva, Borka Zoltán Kisvezekegy, Csepela István, Csepela Adolf, Csepela Marton Csernák Mhaly, Csikkel János Aranyosmarót, Csizok István Verebély, Danczig Mór, Domanyi Elek, Dótl Lőrincz Drexler József, Dreksler Jenő Aranyosmarót, Dus Jenő Kistapolcsány, Dóka Sándor Zsuzs, Dóra Miklós Hull, Eisenberg Károly Erdi Vincze Aranyosmarót Engel Elías Csiffar, Füst József Aranyosmarót, Friedman Samu Léva, Galdy Kálmán, Dr. Gyikos Mihály, Dr. Hamos Peter, Harrer Antal Homonovszky Jozsef, Horvath Jozsef Aranyosmarót, Holó Sándor Léva, Hech Lipót Hrabovszky Ödon, Tild, Hecht Bernát Csiffar, Juzt Ferencz Aranyosmarót, Juhász Lajos Garamos, Jav. rovszky József Zsitvagyarmat Kuczel Károly, Klein Emil, Klein Adolf, Klein Sziamon, Kozma Ödon, Kreszta József Aranyosmarót, Kracsencics Imre Nagy-szelecseny, Kucsar János Nagydó, Kemény Lajos Nagyszecse, Korencsi Sándor, Komáromi Anrus Verebély, Kopsányi László Onaj, Ketz Gyula Zsitvaufalu, Laky Janos Lúczy György Aranyosmarót, Levaticz Gusztav Léva, Malath István, Mittelmann János Munk Miksa Aranyosmarót, Matray Gyula Verebély, Miskák Pál Baracska, Missak Emil Besenyő, Missák Pál Rendska, Meszar Benedek Zsitvagyarmat, Nesselmann Kálmán, Panyik Imre, Palenik Gergely, Pecsadni János, Dr. Persay Ferencz, Petrovics János, Petó Bertalan, Petó Pal, Petó Albert, Dr. Pollak József Aranyosmarót, Pethes János Léva, id. Palinkás János Kisszecse, Pollák Zsigmond Verebély, Rakovszky István, Rakovszky János, Rakovszky János, Rakovszky József (Pepi), Rakovszky József, Raschmann Tamás, Rintei Rzsó Aranyosmarót, Rubinstein Henrik Nagysalló, Rosenzweig Borchold Verebély, Ringwald János Füss, Rudnyánszky János Füss, Rindner Gyula Onaj, Szentiványi Oszkár Bélád, Steiner Samu, Stiff János, Schwarz Sandor, Schweiger Vilmos, Szikora József Aranyosmarót, Szentiványi Endre Léva, Szobi István Garammikola, Szivós János Zseliz, Trinkel Rzsó Aranyosmarót, Tokodi István Léva, Úrge József, Újhelyi Antal Verebély, Valach János, Valkovics Jozsef, Valkovics Endre, Weszely Ferencz, Weinberger Mór Aranyosmarót, Wisnyovszky Verebély, Wild Mór Füss, Dr. Znamenák István Aranyosmarót, Zongor Janos Valkháza. Pótesküdek: Dr. Balasffy Géza, Benkovics János, Dr. Benkő Lajos, Bodó János, Bodó István, Demke Ferencz, Fetsér Ágoston, Dr. Fuchs Mór, Fülöpp Kornél, Hegedűs Mór, Ilyés Béla, Kalocs József, Kálmán József, Kiss Istvan, Krajcsovic Rzsó, Dr. Kiss Mihály, Loczner Janos, Moesz Rzsó, Molnár Lajos, Mozsary János, Nekanovics Kálmán, Puntik József, Radó Lpót, Rajczy Rzsó, Ribárik Janos, Ruzsicska Rzsó, Ruffy Lajos, Sefcsik Béla, Schön Alajos, Satzke Ferenc, Szilagy Lajos, Szilágyi Miksa, Schlesinger Jakob, Tot Málós Wener Mór, Závodszy István, Zsmanovics István, Zinszky Lajos, Aranyosmarót.

Elmaradt fogadtatás. F. hó 28-án az estu tíz órai vouat ele szokatiann sokan igyekeztek, csak amugy gyalogosan; kocsi vagy omnibus nem volt látható. Hirt jött ugyanis, hogy Szabó Mihály honti főispán érkezik a 10 órai vonattal és Léván száll meg. Neki szót a nagy kivonulás, őt akarták „fogadni” lévai tisztelői. Sajnos azonban, az ünnepléses fogadtatás elmaradt, mert ő méltósága a délutani 4 órai vonattal utazott tovább mindon ünnepléses fogadtatás mellőzésével. Ő maga sem hitte, hogy már délután elutazhatik, de hát Selmacen az installáció nem volt megtartható, egyrészt az utcai tulságos lelkesedés, másrészt a közgyűlési teremben tapasztalt részvétel teljes hiánya miatt.

Gondatlanság áldozata. Sógor Jánosné lévai lakos a f. hó 23-án lakásáról távoznán 3 éves kis leányát a szobába magára zárta. A kis leány a kályhához ment s abból egy parázs szoknyájára esett, melytől ruhája meggyulladt s oly égési sebeket szenvedett, hogy 4 napi kioldás után sebeibe belehalt. A gondatlan szülő ellen a bünvádi eljárás megindított.

Lopások. Egy pár ékes tolvaj a karácsonyi ünnepeket kívánta kellemesekké tenni, tehát kivették hálójukat s elindultak a városba prédát keresni. Eme utjukban betértek Tokody István kántor tanító lakására s ott a szobából egy új kabátot, — Tuma Pál postafőnök udvarából pedig egy új pokrócot emeltek el. Bejelentés alapján a rendőség haladéktalanul megejtette a nyomozást és sikerült az ellopott tárgyakat a zálogházban feltalálni. A kendőt melyben a tárgyak csomagolva voltak, a tettest is elárulta, amennyiben abban a rendőség Kiss Jánosné lévai lakos notórius tolvaj tulajdonát ismerte fel. Kérdőre vonva a lopást tagadta, később azonban beismerie, hogy a leánya Kiss Matild emeite el. Kézre került továbbá egy hasonló notórius tolvaj Kecskeméti László személyében, ki ifj. Halász Károly asztalos iparos lakásából egy vánkos tollat emelt el s a zálogházban értékesítette. A rendőség a lépre került tolvajok megbüntetése végett, az illetékes hatóságoknál jelentését megtette.

Közönség köréből.
Jótékonyaság.
A karácsonyi ünnepek alkalmából az irg. nővérek intézetének szegénysorsu növendékei részére, kik közül 50 kapott ruhát, a következők adakoztak:
Erdősi Lipótné 5 kor., N. N. 10 kor. és 2 ruhára valót, Grotte Vilmos 30 méter kelmét, Hartl Rezsóné 3 szoknyát és 3 pár harisnyát, budapesti kereskedők 17 méter kelmét, 10 kendőt, 6 kötényt, az irg. nővérek 1 veg kelmét, Weisz Elza 3 pár harisnyát, Wilczek Irén 1 ruhára valót. Az ovodas gyermekek gyűjtése 18 kor. 18 fill., az elemi iskolásoké 28 kor. 19 fill., a polgári iskolásoké 74 kor. 22 fill., az ismétlő iskolásoké 8 kor., összesen 144 K. 03 f.
A ruhákat következők sziveskedtek megvarrai: Bachacker János 1, Béla L. 4, Benyo Jolán 2, özv. Biró Jánosné 6, Csepéc Jánosné 2, Dricska Gáspárné 2, Fenyvesi Károlyné 1, Faragó Gizella 1, özv. Haabuk Györgyné 4, Hamburger Rózi 3, Hartl Rezsóné 4, özv. Herschmanek Antalné 2, László Jánosné 2, Kónya Pálné 1, Kovács Józsefné 1, Kozma Erzsébet 1, özv. Miklósi Józsefné 2, Szabó Józsefné 2, Tóth Teri 4, Trpaska Iona 1, Tuma Pálné 1, Vida Iona 1 es Wilhelm Beláne 1, összesen 50 ruhát.
A szegény gyermekek nevében a kegyes jótévknek hála köszönetet mond

az intézet igazgatósága.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzése.
1906. évi december hó 21-től december hó 31-ig.

Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
Pólya István Váci Erzsébet	leány	Erzsébet
	leány	Julianna

Házasság.

Vőlegény és menyasszony neve	Vallása
Dohány József Herz Anna	ev. ref. r. kath.

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
Sógor Mária	3 éves	véletlen megégés

Lévai piacziárak.
Rovatvezető: Kónya József rendőrkapitány

Buza m.-mászánként 15 kor. 40 fill. 15 kor. 60 fill. Kétszeres 13 kor. 20 fill. 13 kor. 60 fill. — Rozs 12 kor. 40 fill. 12 kor. 80 fill. Arpa 13 kor. — fill. 18 kor. 50 fill Zab 14 kor. — fill. 14 kor. 80 fill. — Kukorica 14 kor. — fill. 14 kor. 40 fill. Bab 26 kor. — fill. 27 kor. — fill. — Lenese 30 kor. 12 fill. 34 kor. 40 fill. — Köles 9 cor. 20 fill 10 kor. 40 fill.

Vetőmagvak 100 kilónként Budapesten.
Vörös here 116—130 kor., Luczernamag 102—110 kor. Muharmag 20—22 kor. Búza oim 28—36 kor. Bükköny 20—22 kor.

Irodalom és művészet.
A „Vállalkozók Lapja” közel három évtized óta közli hetenkint az ország műszaki híreit. Alig van város, vagy község a melybe híradás el nem jutna. Minden mérnök, építőmester, gyáros, vállalkozó és takereskedő pártolja ezt a megbízhatóság és érdekesség patinájával ékeskedő szaklapot. Szakemberek állanak az élén. Lakatos Lajos főszerkesztő, Sós Ior társzerkesztő ott állanak a lap bölcsőjénél s bevonták szövetségükbe Komor Marcell építész, a ki, mint ők is, jól tudja mije faj a hazai építő iparosnak, vállalkozónak és minden számban foglalkozik ez állspottal mely meggyőződéssel megirt cikkekben. A „Vállalkozók Lapja” joggal mondhatja el magáról, hogy méltó versenytárs nélkül egyedül áll maga nevében s hogy a vállalkozni, építeni szándékozó publikum számára nélkülözhetetlen. Olvasóink kérésére a lap kiadóhivatala (Budapest. VIII Kerepesi-ut 29) szivesen küld mutatóványszámot. A lap előfizetési díja negyedévenként csupán 4 korona.

Nyiltér.
Gyöngyvirág- créme és szappan arcra kézre legjobb, teljesen ártalmatlan szer.
1 tégely ára 1 korona. — Szappan 80 fill., **BOLEMAN** gyógyszerárban Lévan.

Sajáttermésű ujborkok.
Kiváló minőségű:
Rizling, Kövidinka, Kadar
külön szűrt fajborkok kaphatók: Lévan.
lefejtve, 7 hektós hordónként hektója 17 frtért,
„ „ hektoliterenként 18 frtért,
Egyszerre nagyobb mennyiségben (21 hektótól feljebb) a termelés helyéről **Szikra-Alpári** pinczéből, lefejtve, ott a vasutállomásra szállítva, hektoliterje 16 frt.
Léva, 1905. december hó.
Holló Sándor pinczéjében.

HÁZ és RAKTÁR
Kohári utcában Tivoli név alatt ismert ház és Városháza mögött lévő
Raktár
eladó vagy bérbeadó.
Bővebb felvilágosítást ad:
Schubert Pál Lévan.

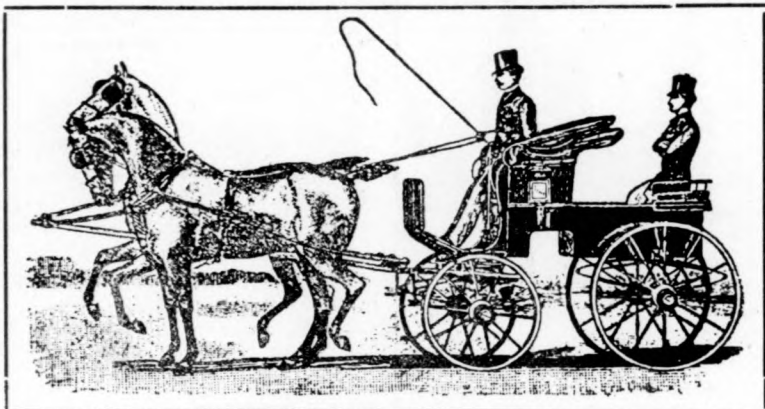
Igen tisztelt vendégeink és jóakróinknak
boldog ujévet kívánnak
teljes tisztelettel
Lang Bernát és neje
a Központi Kávéház, szálloda és étterem tulajdonosai.

5 korona és több napikereset.
Házimunka-kötőgép-társaság.
Kerestetnek mindkét nembeni egyének gépűnön való kötésre. Egyszerű és gyors munka egész éven outhon végezhető. Nem kell előkészütség. Tavolság nem határoz, a munkát mi adjuk el.
Házimunka-kötőgép-társaság.
THOS H. WHITTICK és TÁRSA
Prága, Petersplatz, 7—384

Kerestetik.
Egy **3 szobás lakás** a hozzá tartozó mellékhelyiségekkel **1906 évi május vagy augusztus** hó elsejétől.
Csim a kiadó hivatalban.

Kakao és csokoládé kedvelők figyelmébe:
Hoff János-féle
Kandol-Kakao
A legeskelebb szirtartalmu, asort igen könnyen emészthető, soha sem okoz székrekedést, mindasáltal ritka ízom íze mellett kiválóan ocsó.
Valódi csaklá Hoff János névvel és az oroszian-védjeggyel.
Csomagok 1/4 kgr. 80 fillér
1/2 kgr. 150 fillér
Mindentől kapható.

Legcélsezerűbb ujévi ajándékok!
Egész leszállított áron.

NAGY VÁLASZTÉK

utazó és kézi bőröndökben női kézi és piaci táskákban, pénz és szivartárcákban, kamasnik és női övekben, nyereg és vadászati felszerelésekben, kocsizó és ígás szerszámokban, löpökroc és szörtarisznyákban, továbbá ajánlom a már jó hírben fenálló kocsifényező műhelyemet

GYÖRGYI LAJOS
szíjgyártó és kocsinyerges Léván

Vezérszó: Minden darab szappan a Schicht névvel tiszta és nem káros alkatrészekből.
Jótállás: 25 000 koronát fizet Schicht György cég Auszgiában bárkinek, aki bebizonyítja, hogy szappana a „Schicht” névvel, valamely káros keveréket tartalmaz.

SCHICHT-szappan!

használjuk
kiváló hatású tulajdonsága miatt
előnyös eredménnyel

bármely mosási célra úrymint:
saját használatra,
minden ruhareményél

mindenhez

ami egyáltalában mosva lesz.

Magy. kir. dohány, szivar, lőpor és kártya-árulás. Első gazdasági és varró-gép-, koszoru-, fa- és érozkoporsó raktára.

Az arany kaszához. Folyékony arany és ezüst festékek

Kern Testvérek Léván.
Ajánlják dusan berendezett vas-, fűszer-, csemege-lysz-, festék-, kefekötő árúk- gazdasági- és kerti-magvak, vadászati eszközök, hangszerek, igen finom hurok, varró-gépek öt évi jótállás mellett, gazdasági gépek és géprészek. Szerszám: asztalos, bádogos, gépész, lakatos, kovács, kádár kerékgyártó, ács, esztergályos, cipész, házi és gazdaság részére, tengelyek, ekereszek, valódi Fischer-féle reszelők és ráspolók, lőszőr-, afrik Afripuo és tengeri fű, épület- és butor vasalások, finom kávé, cukor, tea, rum, likörök, cognac, fehér és vörös bor, valódi Meidinger-féle és öntött vas kályhakkal felszerelt raktárakat.

Vidéki megrendelések legnagyobb figyelemmel és gyorsan teljesíttetnek, új képes árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

China-ezüst árukból gyári raktár!
Minden órát 2 évi lelkiismeretes jótállás!

Klein Sándor
órá- és ékszerész
LÉVÁN
alapított 1881. évben.

Képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.
Vidéki megrendelések gyorsan és lelkiismeretesen teljesíttetnek!

Ajánlja nagy választéku óra, ékszer, arany és ezüstáru raktárát melyben mindenkor a legújabb divatu áruk bámulatos olcsó áron kaphatók

Arany női óra	12.— frttól feljebb
Arany férfi óra	20.— " " "
Ezüst óra	6.— " " "
Nikl óra	3.— " " "
Ingaóra	6.— " " "
Arany gyűrű (14 karat)	2. 1/2 " " "
Arany függő (14 karat)	1. 1/2 " " "

Alkalmi ajándékoknak való különféle tárgyakból nagy választék.
Legfinomabb **chronometrikus** pontosaságú óráküzemlegességek mindenkor raktáron vannak.

74 kitüntetés, 6 állami érem!

10 000 motor a legteljesebb megelégedésre szallitva.

Drezdai motorgyar r t.
(Azélt Hille) fióktel. p.:
GELLÉRT IGNÁCZ és TÁRSA
Budapest, VI. Teréz-körút 41. sz
Telefon 12-91.

Benzinmotorok, légszuszmatórok, nyers, olajmotorok, szesz- (spiritusz) motorok, acetylen-motorok, Benzin-lokomoblok, cseplésre

Szivógáz (generátoros) motorok a legmodernebb és legköltsétezebb, beigazolatan a legolcsóbb üzemeltető nyújtó erőgépek.

A drezdai motor világszerte elismerten a legkitűnőbb gyártmány. Kipróbált tökéletes szerkezet. Válogatott legjobb anyagból a legzolidabban és legpontosabban készítve.

Tartós! Sok évi használat után sem szorul reperaturákra. Feltétlenül üzembiztos. Kezelése rendkívül egyszerű. Az üzemköltségek a legelőnyösebbek.

Drezdai motorok üzemban megtekinthetők számtalan ipariállaliban és uradalnak gazdasági üzemeinél: malmokban, téglagyárakban, famegmunkálásnál, faaprításnál, vízemelő (szivattyu) telepeken, gazdasági takarmány-kamrákban, tejgazdaságokban, cseplésnél stb. stb.

Teljes üzemban endezések (malmok, gazdasági üzemek, közlőmű-szerkezetek stb.) szak-szerű szállítás.

Felvilágosítások s költségtervezetek készségeel adának.
Legmesszebb menő jótállás! Kedvező fizetési feltételek!

= A MÁLNÁSI =
„SICULIA”
(SZÉKELY)
ÁRTÉZI SAVANYU gyógyforás
bikarbónátokban és konyhasóban a világ legdusabb — természetes alkalikus sós savanyuvizét
Korányi, Kétly, Rigler, Vá-mossy, Hirshler, Genersich, Tauszk, Irsai, Odoni, Polatsek stb. hírneves egyetemi tanárok és specialisták a Gáge, Torok, Lázcsó, Tüdő, Gvomor, B-el, Vese, Maj es Hóvgab antamáná, különösen ezek-nek heveny vagy idült hurutos megbetegedéseinél minden eddig ismert ásványvinnél jóval hatásosabbnak minősítettek.
Paratlan nyálkso dó és étvágygerjesztő.

Kezelő tulajdonos:
„SICULIA” R TÁRS MÁLNASFÜRDŐ
(Háromszék vármegye.)
Kapható Léván: **ENGEL József** üzleteben, **Körmöczbányán GAZDIK János** gyógyszer-tárában és **Selmechbányán Erust Zsigmond** üzletében.
Főraktár Budapestben **LUX Mihály** IV. Muzeumkörút 7 sz
!! Kerjút a „Siculia” névre figyelni !!

Az elismert legjobb és legkitűnőbb
Aczélekék 1, 2, 3 és 4 barázdasnak
Ret, moha, tagozot és diagonál **Boronák**
Gyűrűs és sima acél lemez fűdi hengerek
Agricola vetőgépek

ARATO-GÉPEK
fűnek herének.
Szénagyűjtők és aratógereklyék. Szénafordítók. Szabad. aszaló, készülék gyümölcs és főzeleknek.
Bor- és gyümölcs sajtók,
Gyümölcs és szőlő zuzók és bogymorzsolók,
Önműködő szabadalmazott szőlő feoskendő **„SYPHONIA”,**
Tornános és vérteti pusztítására,
Szállítható takart tözhelyek.

legújabb szerkezetben kézi-erek és szállítanak
MAYFARTH PH. és Társa
cs. és k. kiz. szab. gazdasági gépgyárak, vasöntődék és vashámorművek
Alap. 1872. **Bécs, II/1. Taborstrasse 71. 1000 munkás.**
Kitüntette több, mint 450 arany, ezüst és bronz éremmel az összes nagyobb kiállításokon
Részletes árjegyzék és számos elősmérő levél ingyen. — Képviselek és viszont elárusítók kerestetnek.
Kaphatók: KNAPP DÁVID úrnál Léván.

Az elismert legjobb és legkitűnőbb
Cséplőgépek
szab. új Kenőgyűrűvel ellátott görgős csapágyakkal
kézi-, járgány és gőzhajtásra

Járgányok
1-6 vonóállat befogására
Legújabb gabona-tisztító-rosták,
TRIUREK és KUKORICA MORZSOLÓK,
Szecska vágók, darálók, repavágók,
Széna és szalmaprések nyugvók és szállíthatók
valamint minden más fajta gazdasági gépek